

Przed- pła: (za egz. nicobo- wizko- we) na miesiąc paździ- ernik 0,75 zł.	<h1 style="margin: 0;">ORĘDOWNIK URZĘDOWY</h1> <h2 style="margin: 0;">powiatów Krotoszyńskiego i Pleszewskiego</h2> <p style="margin: 0;">wychodzi w środy i soboty</p>	Cena ogłoszeń: miejsow. za wiersz mili- metry (1-lam.) lub jego miejsce 5 groszy pozemiej. 6 groszy
ADMINISTRACJA: ZAKŁAD GRAFICZNY — KOZMIN, UL. PLESZEWSKA 1 REDAKCJA DZIAŁU URZĘDOWEGO — STAROSTWO W KROTOSZYNIE — TELEFON 60		

Wybory i mianowania.

Jako przełożonego obszaru dworskiego w Ryczkowie zatwierdzam borowego Stanisława Jankowskiego. Nominację p. Riedla niniejszym odwołuję. Krotoszyn, dnia 29 września 1925 r.

Starosta: Dr. Dalbor.

Rozporządzenia policyjno-weterynaryjne.

Celem stłumienia pojawiającej się pryszczycy zarządzam na zasadzie § 18 i nast. ustawy pomorowej z 26. 6. 1909 Dz. U. Rz. Niem. str. 519 po myśli § 168 V. A. V. G. punkt c, co następuje:

1) Wszelkie odtłuszczalne pozostałości z mleka we wszystkich mleczarniach zbiorowych (zbierane mleko, serwatka i t. p.) winny być przed oddaniem właścicielowi w mleczarni przetworzone (do 100° C.)

2) Wszystkie krowie używane do przewozu mleka do mleczarni zbiorowych winny być przed oddaniem ich właścicielom każdorazowo odkażane parą względnie gorącym 3% roztworem sody.

3) Rampy i miejsca zajazdowe przy mleczarniach zbiorowych winny być codziennie po ukończeniu codziennych dojazdów odkażane wapnem niegaszonym.

4) Z zagród zapowietrzonych nie wolno bezwzględnie wywozić mleka do mleczarni zbiorowych. O wyjątkowo zezwolenie należy prosić Starostwo, które w razie zezwolenia nałoży konieczny warunek ogrzewania mleka do 85°.

Przekroczenie tych zarządzeń ukarane będzie według § 74 punkt 3 wyżej cytowanej ustawy więzieniem do 2 lat albo grzywną od 15 do 3000 złotych.

Krotoszyn, dnia 2 października 1925 r.

Starosta: Dr. Dalbor.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 10 lipca 1925 r.

o wykonywaniu nadzoru państwowego nad ogierami.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 1925 r. o nadzorze państwowym nad ogierami i rejestracji klaczy zarodowych (Dz. U. R. P. Nr. 17 poz. 113) zarządza się co następuje:

§ 1. Do wydawania orzeczeń o zakwalifikowaniu ogierów do posiadania świadectw uznaniau stanawia się przy każdym urzędzie wojewódzkim wojewódzka komisja kwalifikacyjna.

Pozatem przy Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych czynna będzie komisja kwalifikacyjna której zakres działania rozciąga się na obszar st. m. Warszawy. Komisja ta ma również prawo do kwalifikowania ogierów, biorących udział w wyścigach oraz przyprawdzanych na wystawy.

§ 2. Wojewódzka komisja kwalifikacyjna składa się z czterech członków, a mianowicie: z przewodniczącego, dwóch członków delegowanych przez organizacje rolnicze wyznaczone przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz lekarza weterynaryj, delegowanego przez Wojewodę. Przewodniczącemu komisji oraz jego zastępcę mianuje Wojewoda.

Komisja kwalifikacyjna, czynna przy Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych, składa się z przewodniczącego oraz trzech członków, z których jeden winien być lekarzem weterynaryj. Przewodniczącemu oraz członków tej komisji wyznacza Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Do prawomocności orzeczeń wojewódzkich komisji kwalifikacyjnych potrzebna jest obecność przynajmniej trzech członków — w tej liczbie przewodniczącego lub jego zastępcy, przedstawiciela organizacji rolniczych i lekarza weterynaryj. W razie nieobecności przedstawiciela organizacji rolniczych przewodniczący może powołać zastępczo członka komisji z pośród miejscowej ludności. W razie nieobecności lekarza weterynaryj — członka komisji — przewodniczący może powołać zastępczo innego lekarza weterynaryj.

Do prawomocności orzeczeń komisji, czynnej przy Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych, potrzebna jest obecność przynajmniej trzech członków, — w tej liczbie przewodniczącego i lekarza weterynaryj.

Orzeczenia komisji zapadają większością głosów; w razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 3. Ogłoszenie o miejscu i dniu przeglądu ogierów przez komisje kwalifikacyjne (§ 1) winno być podane do powszechnej wiadomości w każdej gminie w sposób w danej miejscowości przyjęty przynajmniej na piętnaście dni przed terminem przeglądu.

§ 4. Komisja kwalifikacyjna kwalifikuje ogiery uznane według trzech kategorii:

Kategoria I. Ogierzy zalecane. Do tej kategorii ogier winien: być zakwalifikowany przez komisję jednogłośnie, mieć ukończonych 5 lat i posiadać udowodnione pochodzenie zarówno z ojca, jak i z matki.

Kategoria II. Ogierzy uznane. Do tej kategorii zaliczane będą ogierzy, które ukończyły 3 lata, odpowiadają wymogom hodowlanym, nie posiadają jednak warunków, przewidzianych dla kategorii I.

Kategoria III. Ogierzy dopuszczalne. Do tej kategorii mogą być zaliczone ogierzy, które w okresie sezonu kopulacyjnego osiągną wiek trzech lat i które należy uznać jedynie ze względu na brak ogierów pierwszych dwóch kategorii w danej miejscowości (wsi lub gminie).

Nie mogą być zakwalifikowane do otrzymania świadectwa uznania:

- ogierzy dotknięte dychawicą świszczącą oraz dychawicą na tle chorzei płuc lub serca,
- ogierzy dotknięte wadami wzroku.

Stwierdzenie istnienia powyższych wad przez lekarza weterynaryj — członka komisji — jest dla komisji wiążące.

§ 5. Orzeczenie komisji kwalifikacyjnej winno być wydane i zakomunikowane właścicielom lub ich zastępcą po dokonaniu oględzin ogiera.

Od orzeczeń komisji kwalifikacyjnych można się odwołać do komisji kwalifikacyjnej odwoławczej (§ 6).

Odwołanie winno być wniesione do właściwego urzędu.

rządu wojewódzkiego w ciągu dni 14 od dnia wydania orzeczenia.

Odwołanie od orzeczeń komisji kwalifikacyjnej, czynnej przy Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych, winny być wniesione w tymże terminie do Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

§ 6. Do rozstrzygnięcia odwołań od decyzji wojewódzkich komisji kwalifikacyjnych oraz komisji przy Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych (§ 1) powołane będą komisje kwalifikacyjne odwoławcze. Liczbę ich oraz terytorjalny zakres działania określi — stosownie do potrzeby Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Komisja kwalifikacyjna odwoławcza składa się z przewodniczącego i trzech członków — w tej liczbie lekarza weterynarii — wyznaczonych przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Do prawomocności orzeczeń komisji kwalifikacyjnej odwoławczej potrzebna jest obecność przynajmniej trzech członków — w tej liczbie przewodniczącego i lekarza weterynarii. Orzeczenia komisji zapadają większością głosów; w razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

Miejsce urzędowania komisji kwalifikacyjnej odwoławczej wyznacza jej przewodniczący.

O dniu i miejscu przeglądu ogierów przez Komisję kwalifikacyjną odwoławczą zainteresowani będą powiadomieni na piętnaście dni przed przegładem.

§ 7. Pomocy kancelaryjnej komisjom kwalifikacyjnym (§§ 1 6) dostarczają władze administracyjne I lub II instancji — względnie Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych — stosownie do miejsca urzędowania komisji.

§ 8. Świadczenia uznania wydają urzędy wojewódzkie. Świadczenia dla ogierów I kategorii będą wydawane z ważnością na 3 lata, dla ogierów II kategorii z ważnością na 1 rok, świadectwa dla ogierów III kategorii — z ważnością jedynie w obrębie danej gminy na przeciąg 1 roku (§ 4).

Świadczenia uznania oparte na orzeczeniach komisji kwalifikacyjnej, czynnej przy Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych w myśl ust. 2 § 1 rozporządzenia niniejszego wydaje Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych
(—) Janicki.

Uwaga: Przekroczenie art. 1 i 4 ustawy o nadzorze państwowym nad ogierami i rejestracji klaczy zarodowych z 23/I. 1925 Dz. U. Nr. 17 oraz wydanych na jej podstawie rozporządzeń będą karane, o ile ustawy inne nie przewidują kary surowszej, w drodze administracyjnej grzywną od 5 do 200 złotych z zamianą w razie nieuiszczenia grzywny na areszt do 10 dni.

Na obszarze województw: poznańskiego, pomorskiego i górnośląskiej części województwa śląskiego stosuje się przepisy o wydawaniu policyjnych mandatów karnych.

Ustawą tą uchylone zostały dotychczasowe przepisy o licencjonowaniu ogierów.

Kwalifikacja ogierów prywatnych.

Dnia 21 października b. r. o godz. 12-tej w południe odbędzie się w Krotoszynie na targowisku obok rzeźni miejskiej tegoroczna kwalifikacja ogierów prywatnych przez Wojewódzką Komisję Kwalifikacyjną dla wszystkich miejscowości tut. powiatu. Do przeglądu winny być doprowadzone **wszystkie ogiery powyżej 2 lat bez wyjątku**, które się znajdują w tut. powiecie. Wzywam zatem właścicieli ogierów aby na ten dzień

przedstawili swe ogiery przed komisję Kwalifikacyjną, a poprzednio zgłosili je do rejestracji w odnośnym Komisarjacie obwod. wzgl. Magistracie o ile tego jeszcze nie uczynili.

Krotoszyn, dnia 26 września 1925 r.

Starosta: Dr. Dalbor.

Wygaśnięcie zarazy płucnej w Województwie Poznańskim.

Z dniem 14 września zostały uchylone miejscowe zarządzenia, wydane w sprawie zarazy płucnej bydła rog. w Rokosowie i Bączylesie pow. gostyńskiego, ponieważ od ostatniego wypadku zarazy tej 23. lutego br. upłynął czasokres przeszło $\frac{1}{2}$ roczny, a 2-krotne badania krwi całego pozostałego pogłowia podejrzanego o możliwość zarażenia się, (umieszczonego w oddzielnych oborach) wykazało wynik ujemny; dalsze 3 wypadki zarazy tej tj. w Luboniu, w Wirach powiatu poznańskiego i Kątach Maciejewie pow. kościańskiego zostały zlikwidowane przez wybitcie całego pogłowia podejrzanego o zarażenie się: dezynfekcja obór i obejsz zapowietrzonych została należyście wykonana i przez odn. p. powiatowego lekarza wet. jako dostateczna uznana skutkiem tego uchylone zostały tam miejscowe zarządzenia po w obowiązujących przepisów ustawowych.

Z przepisem zatwierdzeniem podanych wypadków nie wykazuje dwutygodniowe periodyczne zestawienie chorób zakaźnych u zwierząt tutejszego Województwa żadnego wypadku zarazy płucnej, po 8-letnim jej grassowaniu; z dniem 14 września br. zatem przestaje tutejsze Województwo figurować w wykazie państwowym jako teren zapowietrzony zarazą płucną bydła rog. Fakt ten ma doniosłe znaczenie dla państwowej administracji weteryn. a szczególnie dla gospodarczego rozwoju tut. Województwa, bo jest oczyszczeniem ważnej części Rzeczypospolitej Polskiej z ciężkiego spadku, pozostawionego tu przez Niemców. W końcu wojnej światowej zawlekli tu zarazę tę Niemcy przez zebrane z rumuńskiej okupacji bydło rog.

Powstająca organizacja administracyjna polska, której pierwszym i zupełnie ją absorbującym zadaniem było oswojenie kraju od zaborców, nie znalazła ni środków ni sposobności do skutecznego zwalczania chorób zakaźnych u zwierząt. Z uwagi na przewlekły i często ukryty przebieg zarazy płucnej powodującej do 90% śmiertelności była zarażonego, zajęła choroba ta aż 17 powiatów t. j. niemal połowę obszaru tutejszego Województwa. Dopiero po nastaniu pokoju z wrogiem zewnętrznym mogły władze państwowe zabrać się energicznie do zorganizowania walki z tą zarazą. Podczas gdy z końcem r. 1918 zajęła zaraza 4 powiaty, to statystyka urzędowa wykazała

w r. 1923 w styczniu zapowietrz.	11 powiat. 32 gmin
	i 1206 sztuk bydła
w lipcu	15 powiat. 41 gmin
	i 1959 sztuk bydła
w listopadzie	17 powiat. 53 gmin
	i 2356 sztuk bydła.
Rok 1924	przynosi pomyślniejsze wyniki walki z tą zarazą a w szczególności zarejestrowano:
w styczniu zapowietrz.	16 powiat. 48 gmin
	i 1837 sztuk bydła
w maju	13 powiat. 23 gmin
	i 1306 sztuk bydła
w lipcu	14 powiat. 23 gmin
	i 1235 sztuk bydła
w wrześniu	10 powiat. 12 gmin
	i 1322 sztuk bydła
w listopadzie	8 powiat. 10 gmin
	i 710 sztuk bydła

w r. 1925 w styczniu	zapowietrz.	9 powiat. 12 gmin	i 1128 sztuk bydła
w marcu	"	3 powiat. 3 gminy	i 148 sztuk bydła
14 września	"	0 powiat. 0 gmin	i 0 sztuk bydła.

Świetny ten rezultat zawdzięcza się w pierwszym rzędzie Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych które w zrozumieniu doniosłości kwestji zarazy płucnej, mimo trudności finansowych nie szczędziło środków i kredytów na skuteczne tłumienie tej zarazy. Dalej należy się uznanie organom weteryn. jak i powołanym władzom wykonawczym: które mimo nawału pracy, jakie dla nich stworzyła szerzące się inne zarazy powojenne, z największym poświęceniem oddawały się tłumieniu zarazy płucnej. Nie mniej również na podkreślenie zasługuje obywatelska ofiarność tutejszego społeczeństwa, które samorzutnie niosło pomoc władzom powołanym do tłumienia zaraz zwierzęcych stawiając zawsze interes publiczny ponad interes prywatny. Jak wielką była ta ofiarność świadczą między innymi takie fakty. że obywatele ziemscy niejednokrotnie nie oglądając się na przysługujące im odszkodowanie na własny rachunek wybijali całe swe obory zapowietrzzone, co więcej nawet innym przychodzili z pomocą materialną celem opanowania zarazy. (W powiecie koźmińskim nawet powstała wśród rolników organizacja samopomocowa, opodatkowująca dobrowlnie swych członków według norm zboża aby odszkodować za straty, spowodowane zarazą płucną, obywateli powiatu i ułatwić władzom państwowym walkę z zarazą płucną.) W szczególności nie można też pominąć nieleniem tej rzęszej deputantów i robotników rolnych, którzy w licznych wypadkach mimo swej ciężkiej doli na zarządzanie władz oddali jedyną swą krowę, żywicielkę licznej rodziny na rzeź wskutek zarazy płucnej.

Atoli osiągnięty sukces nie oznacza już zupełnego ustania niebezpieczeństwa zarazy płucnej. Zebrane tu doświadczenia i ustalone wypadki wielkiej przenikalności jadu zarazy tej i łatwego przenoszenia się jego za pomocą pośrednich czynników jak wody pojoyej, paszy, ubrań, obuwia, narzędzi i t. p. przedmiotów mających styczność z zarazkiem, a zwłaszcza niebezpieczeństwo zarażenia przez bydła, które ukrycie przechowywały i stały się niespostrzeżenie długotrwałymi roznośnikami i siewcami zarazy to wszystko nakazuje jeszcze dalsze przestrzeganie jaknajwiększej czujności ze strony społeczeństwa i nakazuje administracyjnym władzom państwowym utrzymanie przez pewien czas dotąd zarządzonych celowych środków zapobiegawczych. Interes państwa, który jest interesem wszystkich jednostek, wymaga dalszej jak dotąd współpracy całego społeczeństwa z władzami państwowymi i kierunku natychmiastowego zgniczenia wszelkich objawów zarazy płucnej, i zduszenia już w samem zarodku wyblęsków tej zarazy.

Uzasadnioną wyrażam nadzieję, że w ten sposób uprzątnię się do reszty wszelkie klęski wywołane tą zarazą i że hodowla bydła, a z tem związana i produkcja rolna dojdzie do pożądanego rozkwitu i zapewni miastom należytą ilość nabiálu mlecznego i produktów mlecznych, zdusi cyfrę śmiertelności niemowląt i rekonwalescentów i podniesie dobrobyt naszego Województwa przez powstałą możność należytego prowadzenia hodowli i zorganizowania eksportu bydła zaradczą dia Jónbra Skerbu i całego Państwa.

Poznań, dnia 14 września 1925 r.

Wojewoda: (—) Bniński.

Przerachowanie pożyczek państwowych.

Mniejszym podajemy do wiadomości, że Urząd pożyczek państwowych ogłosił następujący komunikat: „Celem uzyskania wyższego przerachowania za asygnaty 1918 r. i obligacje 5 proc. wewnętrznej pożyczki państwowej długo- i krótkoterminowej 1920 r. (lub za świadectwa tymczasowe tych pożyczek) petent winien złożyć:

- 1) podanie (wniosek),
 - 2) zaświadczenie instytucji, w której kupiona była pożyczka ze ścisłem wskazaniem terminu jej nabycia,
 - 3) dowód posiadania asygnat, obligacji, lub świadectw tymczasowych w okresie konwersji,
 - 4) oświadczenie, że pożyczka nie była lombardowa (w wypadku przeciwnym, o ile była wykupiona z lombardu przed 1 kwietnia 1921 r. złożyć należy zaświadczenie ze ścisłem wskazaniem terminu złożenia do lombardu i terminu wykupu).
- Petent, ubiegający się o przerachowanie asygnat skonwertowanych na obligacje 1920 r., winien przedstawić zaświadczenie instytucji, która dokonała konwersji z dokładnem podaniem sumy przyjętych do konwersji asygnat.

Petent, ubiegający się o przerachowanie z tytułu spłaty złotem lub walutami pełnowartościowymi (dolary St. Zjednoczonych, dolary kanadyjskie, funty szterlingów, franki szwajcarskie, floreny holenderskie, korony duńskie, korony szwedzkie, oraz milrejsy) winien złożyć zaświadczenie o wpłacie złota lub walut pełnowartościowych ze ścisłem wskazaniem sumy, wpłaconej złotem, lub walutami pełnowartościowymi.

Poznań, dnia 26 września 1925 r.

Bank Komunalny Kredytowy.

(—) Adamczewski (—) Makowiecki

Komunikat Związku Kółek Rolniczych.

Ś. p. Patron Kazimierz Brownsford nie tylko poświęcił pracowity swój żywot całkowicie prawie pracy dla włościństwa, lecz ukochał najserdeczniej te szlachetne i wzniosłe dążenia gorącym swem sercem.

Siły swe i zdrowie oddał ś. p. Patron w zupełności na usługi Kościoła i Narodu, a w szczególności na usługi włościństwa Wielkopolskiego.

To też społeczeństwo całe, pomnie niespożytych zasług ś. p. Patrona Kazimierza Brownsforda, winno dać wyraz uczuciom szczerzej i najgłębszej dlań wdzięczności.

Zarząd Główny Związku Poznańskich Kółek Rolniczych, powodowany tem właśnie uczuciem, postanowił stworzyć fundusz imienia ś. p. Patrona Brownsforda na cele Związku Poznańskich Kółek Rolniczych i zwraca się do całego społeczeństwa z gorącym wezwaniem do składkowania na ten piękny cel!

Zarząd Główny Związku Pozn. Kółek Rolniczych:

(—) Bartosz. (—) Chłapowski. (—) Kaczyński.

(—) Ponikiewski. (—) Sobiech. (—) Stanek.

(—) Szulczewski. (—) Szumlański.

Zebrane składki prosimy skierować na P. K. O. Nr. 205 786 (konto Związku Pozn. Kółek Rolniczych) z oznaczeniem: „na fundusz im. ś. p. Patrona Brownsforda“.

Pokwitowanie składek nastąpi w „Poradniku Gospodarskim“.

Zamknięcie drogi.

Z powodu sypania nowej powłoki na szosie Koźminiec—Koryta zamyka się na niej ruch przewozowy z dniem 1-go października r. b. na przeciąg 8 dni.

Koźminiec, dnia 26 września 1925 r.

Jasiński, Komisarz obwodowy.

Ruch przewozowy na szosie Dobrzyca—Izbiczno.

Powołując się na ogłoszenie tujejsze w Oredowniku Urzędowym Nr. 74 z dnia 19 września r. b. podaję niniejszem do wiadomości, że budowa szosy

Dobrzyca—Izbiczno jest wykończona i ruchu przewozowy na niej jest już dozwolony.

Koźminiec, dnia 26 września 1925 r.
Jasiński, Komisarz obwodowy.

Dział nieurzędowy.

Na podstawie art. 20 regulaminu wyborczego dla przeprowadzenia wyborów do Rad Miejskich (Dz. Urzęd. Min. b. dz. pruskiej nr. 26 poz. 176 tudzież rozporządzenia Ministr. Spraw Wewnętrznych z dnia 30. VI. 1925 r. w sprawie częściowej zmiany regulaminu wyborczego Dz. Urzędowy 28 poz. 362 podajemy do publicznej wiadomości, że w terminie wyznaczonym do składania list kandydatów, który upłynął 19 bm. wpłynęła tylko jedna ważna lista kandydatów.

Wobec tego głosowanie wyznaczone na dzień 11 października rb. się nie odbędzie, gdyż stosownie do postanowień wyżej powołanego regulaminu wybrani zostali na radnych miasta, kandydaci umieszczeni na wniesionej liście a mianowicie:

1. Bartosz Jan	26.	2. 89 robotnik	Stawna 35
2. Dr. Budzyński Stefan	27.	2. 97 lek. prakt.	Rynkowa 2
3. Zieleziński Ludwik	13.	8. 88 m. ślusarki	Zdunowska 30
4. Sujak Wacław	27.	8. 81 naucz. gim.	Mickiewicza
5. Bajerlein Kazimierz	20.	7. 92 drogerzysta	Zdunowska 6
6. Kajdasz Stanisław	3.	3. 91 murasz	Osadnicza 5
7. Bytoński Wincenty	29.	6. 83 kier. szkoły	Ostrowska 39
8. Mikolajczak Michał	28.	9. 65 m. blach.	Kaliska
9. Rehliś Tomasz	18.	9. 89 rob. kolej.	Kobylińska 1
10. Michalak Stanisław	25.	4. 74 m. krawiec.	Kaliska 28
11. Chyba Stanisław	16.	11. 89 m. kolodź.	Kaliska
12. Włodarczyk Franciszek	11.	10. 79 rolnik	Smysłów
13. Chudziński Franciszek	20.	11. 82 kowal	Rawicka 14
14. Jankiewicz Tomasz	18.	12. 93 inw. wojen.	Ostrowska 13
15. Błaziejczyk Tomasz	18.	12. 81 destylator	Rynek 18
16. Pawlak Stanisław	10.	9. 96 robotnik	Zdunowska 55
17. Kroczer Jan Nepomucyn	7.	5. 65 dyr. poczty	Piastowska 35
18. Wojciechowski Franciszek	2.	3. 66 handlarz	Benicka 51
19. Wybieralski Mieczyst.	15.	2. 90 kupiec	Kaliska 43
20. Jarczyński Marcin	7.	11. 79 właśc. druk.	Kaliska 19
21. Jelinowski Walenty	5.	2. 86 kupiec	Kościuszki 10
22. Nożyński Stefan	21.	8. 78 dyr. browar.	Ślodowa 15
23. Korbczyk Stanisław	3.	5. 86 asyent kol.	Rawicka 26
24. Ludwiczak Antoni	6.	1. 80 robotnik	Kobierska 6

Na zastępców:

1. Szych Franciszek	10.	6. 83 m. piekarski	Zdunowska 50
2. Kończak Józef	17.	3. 70 robotnik	Benicka 6
3. Liberski Jan	5.	6. 76 m. obuw.	Kościuszki
4. Rajewski Józef	4.	7. 93 kupiec	Farna 2
5. Cieślak Antoni	8.	6. 82 dozorca toru	Fabryczna 2
6. Ptak Wawrzyn	22.	12. 83 robotnik	Benicka
7. Sobczak Jan	11.	12. 84 malarz	Ostrowska 25
8. Pawłowski Jan	9.	6. 60 robotnik	Stawna 16
9. Czwojda Franciszek	27.	9. 71 m. piekarski	Koźmińska 4
10. Minta Stanisław	24.	3. 91 m. stolarski	Pickarska 10
11. Wdowczyk Jan	16.	10. 85 kom. sąd.	Koźmińska 4
12. Wiatrolik Albin	9.	2. 80 kupiec	Kaliska 12
13. Błaziejczyk Józef	3.	7. 72 m. rzeźnicki	Kaliska 63
14. Zaremba Stanisław	6.	10. 84 maszynista	Koźmińska 43
15. Nowaczyk Tomasz	3.	9. 84 robotnik	Osadnicza 5
16. Spychała Władysław	26.	6. 97 ślusarz	Kaliska 30
17. Rudnicki Bolesław	9.	11. 89 kupiec	Zdunowska 55
18. Talarczyk Franciszek	13.	9. 86 m. kowalski	Koźmińska 17
19. Cierniewski Jan	11.	8. 72 robotnik	Ostrowska 18
20. Jakubowski Władysław	27.	5. 72 urzęd. sąd.	Koźmińska 15
21. Błaziejczyk Stefan	25.	3. 92 kupiec	Kaliska 43
22. Wojcieszak Tomasz	4.	9. 76 m. stolarski	Garncarska 9
23. Ziętek Władysław	29.	7. 66 krawiec	Zdunowska 51
24. Sękowski Władysław	20.	6. 69 m. obuw.	Klasztorna 1

Krotoszyn, dnia 24 września 1925 r.

MAGISTRAT

Klemczak, burmistrz.

KTO CHCE?

aby o jego firmie, przedsiębiorstwie lub handlu wiedziano i kupowano ten niech ogłasza

w Oredowniku Urzędowym.

Ogłoszenie.

Świćtny, wprost wspaniały, rozwój Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego w Poznaniu, niepokojący prywatne towarzystwa ubezpieczeń, które czując usuwający się im grunt pod nogami, pod pretekstem troskliwości o dobro ubezpieczonych, ogłaszają w Oredownikach komunikat o przewalutowaniu ubezpieczeń markowych. Zapominają o tem, że inna jest zupełnie rola Krajowego, jako instytucji publicznego dobra, niż obliczenia na zysk a zupełnie inna prywatnych towarzystw ubezpieczeń, które nie mają tego dobra na oku, lecz szukają zysków i dlatego tak je boli, że Krajowe im w tem przeszkadza. W Wielkopolsce prócz Krajowego pracuje 19 tow. prywatnych, z których tylko jedno, jakkolwiek pracują one w całej Polsce a Krajowe tylko w jednym województwie, zebrało w r. 1924 tyle premji co Krajowe. To dowodzi, że ubezpieczeni nie mają widać zaufania do tow. prywatnych którym im to nie wiele pomoże, że nie mogą wytrzymać z nlem konkurencji biorą do pomocy o b c e kapitały. Jeżeli się weźmie na uwagę, że Krajowe istnieje od roku 1803 i posiada wielkie kapitały to żadne z tow. prywatnych, powstałe w ostatnich 5 latach, nie potrafi z niem konkurować i musi w tych czasach krytycznych ustąpić z widowni. Krajowe w dziale g r a d o w y m wypłaciło połowę szkody zaraz po oszacowaniu a zapytajmy, czy wszystkie tow. prywatne tak postąpiły. Lepiej by zatem zrobili tow. prywatne, gdyby zamiast narzucać się na nieproszonego opiekunów ubezpieczonych, bardziej dbały o taniość opłat a mniej o własne zyski a wtedy nie będą się potrzebowały obawiać niewygodnej im konkurencji Krajowego, które nie opowiada i nie chwali się, ale czynem dowodzi, że mu dobro ubezpieczonych leży na sercu. Kto ciekaw, niech zapyta Straże Pożarne, ile Krajowe leży na ich utrzymaniu a czy tow. prywatne poczuwają się do ich popierania. Krajowe zatem zasługuje na pochwałę i podziękę z ich strony, bo utrzymując Straże Pożarne działa w interesie prywatnych towarzystw, które chętnie biorą pieniądze od ubezpieczonych, ale na akcję przeciwpożarową pieniędzy żalują.

30 zł nagrody

wypłaci Wydział Powiatowy temu,

któ wyśledzi lub wskaże bliższe poślady co do winowajców barbarzyńskich niszczenia drzewek owocowych przy szosie Komińskiej dnia 29. 9 25 r.

Krotoszyn, dnia 1 października 1925 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

Dr. Dalbor.

Okręgowy Urząd Ziemiński w Poznaniu urządza w dniu 20. X. br. w maj. Lutogniew pow. Krotoszyn o godz. 9-tej rano

publiczny ustny przetarg

na pozostałe sztuki inwentarza marnego.

Sprzedż dokonuje się na miejscu bez zobowiązania i tylko za gotówkę.

Komisarz Ziemiński w Ostrowie

Danecki mp.

Ogłoszenie.

W czwartek, dnia 14-go października 1925 r.

o godz. 2 popołudniu wydzierżawione zostanie przez licytacją najwięcej dającemu za gotówkę wzgl. zboże:

polowanie gminne Lubiaszew

Lubiaszew, dnia 30 września 1925 r.

Sołtys, Józef Rusehe
Przewodniczący polowania.